

Opinie - iPad verplicht op school werkt uitsluiting in de hand

Geplaatst op maandag 27 augustus 2012 |

 SHARE

Vanaf 1 september trekken de leerlingen van het Sint-Pieterscollege en de Sint-Jozefshandelsschool in Blankenberge met een verplicht aangekochte ipad naar school. Dit ondanks een negatief advies van de commissie zorgvuldig bestuur. De directie zou slecht overlegd hebben met de schoolraad en goede communicatie verwaarloosd hebben. In plaats van op dit advies in te gaan en een breder draagvlak te creëren, kortom de ouders beter te betrekken en het project bij te sturen gaat de school ermee door alsof er niets aan de hand is. Il faut le faire. Terwijl zo goed als alle scholen in Vlaanderen klagen over te weinig werkmiddelen kan deze school het zich blijkbaar veroorloven om met alle gemak financiële middelen te missen.

Het Vlaams onderwijs moet met zijn tijd meegaan. De digitalisering van het onderwijs is een feit. De ipad en andere snufjes zijn niet tegen te houden. Het Netwerk tegen Armoede heeft dan ook geen probleem met de digitale evolutie. Wij vinden het wel een probleem hoe scholen hiermee omgaan. Het lijkt wel dat bepaalde scholen dit aangrijpen om onderhuids hun schoolpopulatie uit te zuiveren.

De digitale evolutie kost geld. Het argument van de school dat een al dan niet verplichte invoering van een ipad de ouders geld zou sparen trekken we sterk in twijfel. Heeft de school echt wel alle kosten mee in het plaatje genomen? Zoals de niet-zichtbare kosten : de verzekering, de eventueel verlengde garantieperiode, de houder om de ipad van thuis naar scholen te vervoeren, reparatie- en onderhoudskosten, de (draadloze) internetaansluiting, het thuis printen (dat vermoedelijk meer zal moeten gebeuren), de vervanging. Daarnaast betwijfelen wij ook dat effectief alle boeken, papieren en kopieën afgeschaft zullen worden. Met andere woorden, de school wordt hoe men het draait of keert duurder. Bovendien spreken we niet over de leerlingen die in de loop van de schoolloopbaan van school veranderen. Zeker leerlingen in armoede verhuizen meer en veranderen meer van school dan middenklasse leerlingen.

Zeker in perceptie wordt de school duurder. Ouders in armoede kiezen voor hun kinderen niet altijd een studierichting op basis van interesse en capaciteiten. De vermoedelijke kostprijs van een studierichting speelt voor vele gezinnen in armoede een nog grotere rol. Het verplicht invoeren van een ipad zal onvermijdelijk een bepaald nieuw publiek aantrekken, maar tegelijkertijd jongeren uit kansarme gezinnen meer afschrikken. Voor een school zoals de Sint-Jozefshandelsschool met 42,63pct kansarme leerlingen (uit : Het grote scholenrapport, De Morgen 16 juni 2012) is dat een onbegrijpelijke beslissing. Voor het Sint-Pieterscollega met maar 26,91pct kansarme leerlingen, 5,38pct minder dan het gemiddelde in Blankenberge, lijkt dit een keuze om voluit voor een elitair schoolpubliek te gaan. Wat vroeger openlijk kon tijdens de inschrijvingen doet men nu onderhuids door de school duurder te maken, indien niet in de feiten dan op zijn minst wel in de perceptie : het selecteren van leerlingen.

Bovendien is er een risico op stigmatisering. Leerlingen kunnen hard voor elkaar zijn. Tijdens het eerste jaar zal dit vermoedelijk niet zo een groot probleem zijn. Iedereen loopt rond met een nieuwe ipad, al dan niet nieuw aangekocht of van de school gehuurd. Maar vanaf het tweede jaar heb je al leerlingen met gehuurde oudere of afgedankte modellen van oud-leerlingen, en leerlingen met het allernieuwste model rechtstreeks uit de appstore.

Beter is een systeem dat voor alle leerlingen gelijk is. Een systeem waar alle leerlingen bijvoorbeeld de ipad van de school, tegen een aanvaardbare prijs, kunnen huren.

Binnenkort pakt het Netwerk tegen Armoede uit met een stappenplan voor scholen om de kosten voor ouders en kinderen te drukken en op een evenwichtige manier met kwetsbare gezinnen te communiceren. Geen overbodige luxe blijkbaar.

Sieg Monten

Stafmedewerker onderwijs

Netwerk Tegen Armoede